

Ett liv rikt på intryck och upplevelser

Britta Björnson, 12/5 1918 – 8/6 2020

Britta föddes som Anna Britta Marcus i Hamburg. Hennes föräldrar var advokaten Paul Marcus och dennes hustru Hilda, född i Sverige av svenska föräldrar.

Hennes tidiga år i Hamburg var lyckliga med en trygg uppväxt tillsammans med tre äldre bröder.

I och med nazisternas maktövertagande år 1933 blev familjens situation ohållbar, i synnerhet som maken Paul var av judisk härstamning. Hilda flyttade år 1934 tillsammans med barnen till Stockholm och Paul följde efter år 1939 då han fått yrkesförbud som jude.

Britta bedrev gymnasiestudier vid Whitlockska samskolan på Östermalm. Efter studentexamen studerade hon humaniora och avlade filosofie magisterexamen.

Under studietiden lärde hon känna konstnärinnan Siri Derkert och dennas krets av konstnärer, där hon bland andra träffade teatermannen Bertolt Brecht, som förgäves försökte övertala henne att återvända till Tyskland. Hon kom också i kontakt med en grupp studenter från Island. Detta fick stor betydelse för Britta i och med att hon kom att gifta sig år 1943 med en av dessa islänningar, Glúmur Björnson, och de fick sonen Stefan. År 1947 flyttade familjen till Island, där Britta kom att bo under 26 år. Hon fick en son till, Gunnar, år 1950, och tog anställning vid svenska ambassaden i Reykjavik.

Åren på Island var lyckliga med goda vänner och givande aktiviteter, men det fanns dock mörka moln i tillvaron. Ett av dem var att Gunnar omkom i en mopedolycka vid 16 års ålder.

År 1973 kände Britta att hon måste bryta upp från äktenskapet och söka sig tillbaka till Sverige. Där fick hon anställning vid Utrikesdepartementets pressavdelning och fann där en stimulerande arbetsgemenskap.

År 1979 fick hon anställning som ambassadsekreterare för informationsfrågor vid svenska ambassaden i Bonn. Med tiden knöt hon vänskapsband i Bonn med såväl svenskar som tyskar och hennes arbete förde henne runt på resor i landet. Hon var även aktiv inom det tyska socialdemokratiska partiet och fick vänner där.

Efter pensionering vid 67 års ålder flyttade Britta tillbaka till Stockholm. Hon valde att ta tillfälliga arbetsuppdrag vid Svenska Institutet för att hålla sig mentalt alert. Dessutom studerade hon socialantropologi vid Stockholms Universitet och avslutade med en trebetygsuppsats.

Redan vid 60 års ålder hade Britta fått diagnosen glaukom. Detta ledde till gradvis allt mer inskränkt syn och slutade i total blindhet framåt 90 års ålder. Trots blindheten klarade hon sig i eget boende på Gärdet i Stockholm med täta besök från hemtjänst och stöd från familjen och goda vänner.

Mot slutet blev Britta allt tröttare, även om hon ständigt upprätthöll intresse för omvärldsfrågorna, som hon tog in via radions P1. In i det sista var Britta mentalt klar och en intressant samtalspartner. Bland annat bad hon sonen Stefan alltid att "berätta om rymden" och kunde ta emot beskrivningar av utmanande frågeställningar som den kosmiska expansionen och svarta hål.

Britta avled i hemmet på morgonen den 8 juni 2020 medan hemtjänsten var där och kunde ta hand om situationen. Det var en befrielse för henne att komma bort från sin trötthet, avtagande hörsel och tilltagande förvirring utan att behöva utsättas för lidande och utdragna vårdinsatser.

Vi vill minnas henne så som hon var under sina aktiva år, rika på intryck och upplevelser.

Stefan, Margareta, Anna, Gunnar, Mikael